

Nr. 2 (115) 2007. gada februāris

Jaunpiebalgas pagasta pašvaldības izdevums

Mainīgās svinamdienas 2007. gadā

Metenis – 20. februārī**Lieldienas – 8. aprīlī****Vasarsvētki – 27. maijā****1. Advente – 2. decembrī**

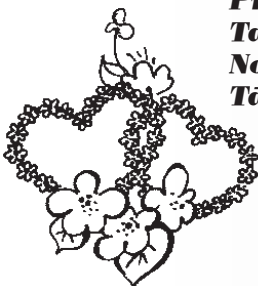
Februāris

- Ja pirmajā februārī zvaigžņota nakts, tad būs vēls pavasaris.
- Kad pirmā februāra dienā saule tik ilgi vien paspīd, ka zirgu var apseglot, tad būšot labs sienu laiks.
- Ja februāris ir silts, tad gaidāmas aukstas Lieldienas.
- Ja februārī sastop mušas, tad šai gadā būs maz labības.
- Ja sveču mēnesī pie jumtiem garas ledus sveces, tad nākošā gadā būs gari lini.
- Ja februārī daudz ziemēlveju, tad gaidāmi jauki Jurgji.
- Miglains februāris sola visam gadam daudz lietus.
- Februārī jācērt lietas koki, tad viņi ir sausi un stipri.

Ūdensvīrs (21.01. – 20.02.)**Zivs (21.02. – 20.03.)****Jaunpiebalgas kultūras namā š. g. 10.
martā pl. 18:00****Mūzikas un mākslas skolas 20 darba gadu
jubilejas sarīkojums***** mūzikas skolas audzēkņu un absolventu
koncerts***** mākslas skolas audzēkņu darbu izstāde
Skolas pedagogus un bijušos audzēkņus
pēc koncerta aicinām ritināt atmiņu
kamolīti pie līdzī paņemta groziņa kultūras
nama mazajā zālē un uzdejojot grupas
„Sveķi” pavadībā!**

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Pagasta padomē
- Aktualitāte – skolu akreditācija
- Skolu ziņas
- Buduļu dzimtas stipendija
- Mūzikas skolas jubileja
- Savvaļas zirgi „Lielkrūzēs”
- Ziņas no mežniecības
- Konkursi
- Oto Vāļiņam 90

**Prātiņā man iekrita
Tautu meita zeltenīte;
No prātiņa neizkrita,
Tā būs mana ligaiņa.**

**Jaunu ģimeni nodibināja
Līga Fedotova un
Jānis Mednis
Apsveicam!**

Makšķernieku zināšanai

**Dienas, kad ķeras ļoti labi –
martā – 4., 5., 16., 17., 18., 19., 20., 21.****Dienas, kad ķeras labi –
martā – 1., 2., 3., 6., 12., 13., 14., 15., 22.,
23., 24., 25.**

(No “Makšķernieku gadagrāmatas 2007”)

Nr. foto

Marts – Sērsnu mēnesis

**6. marts – pulkveža Oskara Kalpaka
nāves diena (1919)****8. marts – Sieviešu diena****21. marts – Pavasara sākums. Saule ieiet
Auna zīmē.****25. marts – Komunistiskā genocīda upuru
piemiņas diena (1949)****25. marts – Māras diena. Pāreja uz
vasaras laiku. Plkst. 3:00 jāpagriež
pulksteņa rādītāji vienu stundu uz
priekšu.****27. marts – Teātra diena.**

tāciju lopbarības novietnes būvniecībai uz zemes īpašuma "Lejas Jēci", kadastra Nr. 4256 01 0007, saskaņā ar Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojumu un 2002.gada 23.oktobrī apstiprinātiem "Apbūves noteikumiem", ir noslēgts nomas līgums.

13. Atļaut z/s "Vecjēci", reģistrācijas Nr. LV 54101025561, juridiskā adrese "Vecjēci", Zosēnu pagasts, Cēsu rajons, īpašniekam izstrādāt projekta dokumentāciju mēslu krātuves būvniecībai uz zemes īpašuma "Lejas Jēci", kadastra Nr. 4256 01 0007 saskaņā ar Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojumu un 2002.gada 23.oktobrī apstiprinātiem "Apbūves noteikumiem", ir noslēgts nomas līgums.

14. Atļaut īpašumā "Maztenclavas", kadastra Nr. 4256 004 0007 – 9,0 ha platībā transformēt lauksaimniecībā izmantojamo zemi par smilts un smilts – grants karjeru.

15. Piemērot atvieglojumus valsts nodevām Jaunpiebalgas pagastā dzīvojošajiem pensionāriem par šādiem notariālajiem pakalpojumiem un noteikt tos sekojošā apmērā:

- par testamenta sastādīšanu un apliecināšanu – Ls 10,00;
- par pilnvaras apliecināšanu – Ls 1,00;
- par paraksta apliecināšanu – Ls 1,00.

16. Atļaut Inesei Kalniņai, personas kods 300857 – 12020, dzīvojoša Gaujas 29a – 14, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, nodarboties ar individuālo darbu – masiera pakalpojumiem Jaunpiebalgas sporta zālē.

Akreditācija pagājusi

„Pašvērtēšana un ārējā vērtēšana ir vienotas skolu darba kvalitātes vērtēšanas sistēmas savstarpēji cieši saistītas sastāvdaļas. Skola ir pabeigusi pašvērtēšanu. Ir izstrādāts arī jauns skolas attīstības plāns 2007. – 2012.

Akreditācija jau sākusies ar dokumentu izpēti un anketēšanu,” tā bija rakstīts skolas mājas lapas jaunumu daļā, laikā, kad uzsākās akreditācija, kad tika jau uzklauti skolas pašvērtējuma ziņojumi. Tos gatavoja skolas direktore Ulla Logina, direktores vietnieki Arnis Ratiņš, Laima Upmale.

Skolas akreditāciju vadīja Gulbenes vidusskolas direktors **Aivars Mednis**.

Komisijas locekļi:

Irēna Ābeltiņa – Lizuma vidusskolas direktore,
Aigars Lasis – Sveķu speciālās internātpamatskolas direktors,
Aija Melle – Rīgas Juglas vidusskolas direktore,
Māris Sika – Natālijas Draudziņas ģimnāzijas direktors.

Ekspertu komisija skolā strādāja no 7. līdz 9.februārim. Skolu vērtēja 7 skolas darbības jomās:

- 1.Mācību saturs.
- 2.Mācīšana un mācīšanās.
- 3.Skolēnu sasniegumi.
- 4.Atbalsts skolēniem.
- 5.Skolas vide.
- 6.Skolas resursi.
- 7.Skolas darba organizācija, vadība un kvalitātes nodrošināšana.

Galvenais komisijas atzinums būs pēc dažiem mēnešiem, bet akreditācijas komisiju noslēguma dienā lūdzu atbildēt uz dažiem jautājumiem. Saruna gan par to, ko nedēļas laikā Jaunpiebalgas skolās uztvēra un novērtēja mūsu skolu darbā, gan par to, kā vispār jutās Piebalgā – sadzīves apstākļi, vai aukstais laiks neietekmēja darba vērtēšanu. Runājām arī par dažām problēmām, komisija ierosināja ...

Aigars Lasis:

„Esmu sporta speciālists. Zināju, ka te ir labi, bet, ka tik laba sporta zāle, to uzzināju – ieraugot. Liels prieks, ka pagasts veicis šādu uzdevumu. Domāju, ka tas ir ieguvums ne tikai skolai, bet visam pagastam.

Domāju, ka līdz ar to jaunieši vairāk paliks uz vietas, ka būs jaunas paaudzes, kas mācīsies šajā skolā. To arī novēlu!

Redzēju, ka skolotāji strādā ar izdomu, ka bērni negarlaikojās.”

Aivars Mednis:

„Piebalgas novads jau izsenis bijis slavens ar saviem cilvēkiem. Šodien viss turpinās. Gan Piebalgas pamatskolas skolotāji, gan vidusskolas skolotāji ziedo sevi, strādā ar entuziasmu. Aiz sava darba saredz cilvēku, tas man šķiet ļoti svarīgi.

Varbūt nav izcili skaistas ēkas, nav moderni kabineti, bet, ja skolotājs ar savu dvēseli, ar savām zināšanām spēj aizraut bērnu – arī panākumi un izglītības kvalitāte aug.

Matemātikas priekšmetā, kuru hospitēju, strādā ļoti zinošas, erudītas skolotājas. Mēģina skolēniem iedot matemātisko domāšanu, un skolēni ļoti atsaucīgi, un sapratu, ka skolēni ne tikai stundu laikā, bet arī ārpus stundām nodarbojas ar matemātiku. Vienīgi jādomā par materiālās bāzes pilnveidošanu, lai atvieglotu darbu skolotājiem, lai apgādātu ar nepieciešamo mācību procesa pilnveidošanā, jo nu jau daudz modernākas tehnoloģijas ienākušas mūsu dzīvē.”

– *Varbūt mazliet par dzīvošanas apstākļiem Jaunpiebalgā, par laika apstākļiem. Vai aukstums netraucēja stundu novērošanu, jo skolēni dažās klasēs bija pat tikai četri vai pieci?*

„Sadzīves apstākļi bija mums ļoti labi.

Paldies mājas saimniecei Mārītei un visiem, kas par mums rūpējās! Nu nedaudz grūtāk ar transportu, bet tas nekādus sarežģījumus neradīja.

Patiesībā jau pirmajā dienā bija skaidra skolotāju darba sistēma, tā kā laika apstākļi nekādi neietekmēja mūsu darbu. Un skolotājiem jau jāprot pielāgoties šādiem apstākļiem, ko arī skolotāji darīja. Pārorientējās atbilstoši situācijai, tā kā nekas pārsteidzošs nebija.”

Māris Sika:

„Jaunpiebalgā esmu bijis diezgan bieži, jo maniem kolēģiem te dzīvo vecāki un tad vasarās esmu šajā pusē bijis. Par to, kāda izskatās Jaunpiebalga, man bija priekšstats. Cita lieta, ka skolā biju pirmoreiz. Visās šajās skolu ēkās biju pirmoreiz.

Man un Aijai ir liela pieredze skolu akreditācijā, bet gan Rīgā. Parasti tie bija vienas dienas pasākumi, bet jebkurā gadījumā tas ir process, kurā, kā saka, no A līdz Z izvērs visu uz āru. Un redzamas tūlīt ir spēcīgās pozitīvās puses, kuru skolā nav mazums, un tikpat ātri var ieraudzīt tās vājākās vietas. Jebkurā gadījumā tas ir sāpīgs process. Vienīgi varu šo procesu salīdzināt ar lidmašīnu. Neviena lidmašīna nav gaisā palikusi, arī skola turpinās strādāt – labāks vai sliktāks

vērtējums akreditācijā. Vienīgi uz vietas mazākā pagastā tas ir prestiža, kādu brīdi tāds runu objekts. Rīgā to mazāk pamanā. Pats svarīgākais, ka akreditācija ir uz sešiem gadiem - tagad uz sešiem gadiem arī jūsu skolai miers, bet pēc sešiem gadiem atkal pēdējā pusgadā (kā jau tas parasti notiek) varēs kolektīvs „bīdīt augšā” prasītos papīrus. Un lieliski, ja papīri saskan ar darbiem. Domāju, ka kopumā normāli. Abas puses jau šādos brīžos ir satrauktas – gan akreditētāji, gan akreditējamie.

Abas ģeogrāfijas skolotājas, kuru stundās es biju, saņems ļoti augstu vērtējumu. Skolotājas ir zinošas un interesantas. Kopumā arī skolā strādā labi. Protams, nevar teikt, ka viss ir kārtībā, bet tāpēc arī, domāju, uz veicamo norādīsim, kurās jomās jāstrādā, un skolas administrācija arī jau zina šos trūkumus. Jebkura kontrole, kas veic savus uzdevumus, katra skatās no sava redzes leņķa. Ja ļoti objektīvi gribētu izvērtēt, tad būtu jādzīvo krietni ilgāku laiku. Tā kā galveno gan dokumentos, gan ikdienā pamanījām. Novēlu skolotājiem arī turpmāk strādāt radoši, skolas administrācijai sadarbībā ar pagasta pašvaldību lai rodas jaunas iespējas, lai skolotāju darba apstākļi pilnveidotos!”

Irēna Ābeltiņa:

„Esmu akreditācijās piedalījusies, bet šādā sastāvā pirmo reizi. Vairākkārt labus vārdus biju dzirdējusi no mūsu kopīgā sponsora Ulda Misiņa par jūsu skolu, bet nu bija iespēja pārliecināties pašai. Manā skolā ir ap 8 ha liels parks. Vērtējot paveikto, uzsvēršu trīs lietas: 1) jūsu skolas parks (te arī sev kādu ideju aizņemšos), 2) apbrīnoju skolas direktores ārējo mieru; 3) skolā ir ļoti gudra krievu valodas skolotāja. Mēs ļoti labi sapratāmies. Likās, ka esmu jūsu skolā ilgi. Mums radās savstarpējs kontakts.

Skolotāju pašreizējais darbs notiek ar krītu un tāfeli. Ir skolas, kurās ir kabinetu sistēma. Tātad par materiālo bāzi ir jādomā, lai labiem skolotājiem būtu materiālie resursi, kabineti. Mums bija viegli pie jums strādāt.”

Aija Melle: „Kārtējo reizi pārliecinājos, ka vēsture veido cilvēku, likteņi veido cilvēku, viss atkarīgs no cilvēka... Un Piebalga nav izņēmums. Jau tā pie jums bija jauki un vēl pēdējie iespaidi – muzejs. Muzejā vēlreiz pārliecinājos, ka jūs esat darbīgi. Kādreiz noteikti vāks informāciju par jums.

Man patika pie jums Jaunpiebalgā, patika Piebalgas daba. Nav jābrauc uz Somiju, lai redzētu skaistumu. Atrādu parkā gan vēja stabules, gan aku, gan sākumskolas laukumā objektīvus. Tas, kā jūs kopjāt vidi, kā daba ienāk pie jums, tas man patika. To jūs dabūjat atpakaļ. Skaidrs, ka ziemā tas viss izskatās citādi, pavasarī un vasarā atkal krāsas mainās.

Cik jūs saudzīgi, mīļi izturaties pret jaunāko klašu skolēniem! Ļoti patika sākumskolā, - viss harmonijā, un likās, ka

vidusskolā kaut kā pietrūkst harmoniskam darbam, jo sākumskolā arī telpas palīdz šo saskanīgumu īstenot.

Uzmanību pievērsu latviešu valodas speciālistiem abās skolās. Latviešu valoda un vēl daži priekšmeti, uz kā viss turas. Redzot raksturā pilnīgi atšķirīgas skolotājas, bija interesanti, un man prieks bija būt šajās stundās.

Kopumā skolotājos pamanīju, ka ir tāds jauks kolektīva gars. Viens par otru pārdzīvo, kafijas vārīšana... dzīvo, uzmundrina. Administrācijai, manuprāt, viegli strādāt šādā kolektīvā, kur cits par citu rūpējas, uzmundrina, aizstāv. Tas, ka uz durvīm uzrakstīts skolotāja vārds (piemēram, skolotāja Daiga...), tas redzams, ka tuvāki esat bērniem ar to, ka bērni sauc jūs vārdā. Tas, ka te jau iepriekšējie kolēģi minēja materiāli tehnisko bāzi. Tas, protams, ir nopietns trūkums. Tajā pašā

laikā ir cerīgi dzīvot, jo jūs redzat, uz kuriem ejat. Jums ir iesākti nopietni projekti, kas uzlabos šo materiālo pusi.

Ir vērts mēģināt izveidot vēl labāku sistēmu, lai tajā būtu vieglāk strādāt, lai katrs tajā zinātu savu vietu. Jo skaidrāka ir sistēma skolotājiem, jo visiem vieglāk strādāt. Nepazust papīru kalnos! Jums ir, uz ko iet, jo būvējas papildu ēka, kurā būs klāt kāda telpa mācību darba apstākļu uzlabošanai, kas jūsu skolā ļoti, ļoti vajadzīgs, ko arī novēlu. Lai izdodas!”

Komisiju uzrunāja un teiktajā ieklausījās

Vēsma Johansone

Par sagatavošanās darbu un veikto skolas akreditācijas dienās pateicos skolas pedagogu, darbinieku, skolēnu un vecāku kolektīvam. Paldies pagasta padomes priekšsēdētājam L.Šāvējam par atbalstu skolas ikdienā, akreditācijas procesā, kā arī par labiem sadzīves apstākļiem mūsu ekspertiem!

Daudzi jaunpiebaldzēni atbalstīja skolu vai arī vienkārši dalījās sava darba pieredzē ekspertus interesējošās jomās. Paldies doktorāta darbiniecēm dr. I.Brantei un I.Grauzei, pagasta sociālajai darbiniecei L.Ābelniecei, grāmatvedei I.Saliņai, pagasta bibliotēkas darbinieku kolektīvam, tautskolas vadītājai V.Dolmanei, z/s „Avoti” (A.un U.Misiņiem), z/s „Lejas Jaunskriņģi” (M.Līviņai un kolektīvam), SIA „Mārva” (J.Zvirbulim).

Paldies vecākiem, kuri piedalījās intervijās: skolas padomes priekšsēdētājam J.Smilginam, I.Krūmiņai, A.Alksnītim, M.Grīnbergai, Ā.Klaparei, E.Zariņai, M.Apsītei (arī par ekspertu aprūpēšanu)! Pateicos I.Dūklavai par atsaucību!

Paldies bērniem, kuri atnāca uz skolu un atbalstīja savu skolu un skolotājus aukstajā laikā! Tas mums bija ļoti svarīgi.

Tomēr lielākais guvums ir katra paveiktais gatavošanās periodā skolas akreditācijai, piedalīšanās skolas pašvērtējuma ziņojuma un skolas attīstības plāna (2007.-2012.) izstrādāšanā. To ir darījis ikviens, piedaloties aptaujās, izvērtējot skolas

darba stiprās un vājās puses, draudus un tālākās attīstības iespējas. Liels darbs veikts mācību programmu, tematisko plānu pilnveidē, interešu izglītības programmu izstrādē, metodiskā darba plānošanā, skolas un bibliotēkas datorizācijā, datu bāzes izveidē un daudzās citās jomās!

Ja iekšējā vide ir sakārtota sākumskolā, tad lielajā skolā lielas pārmaiņas ir tieši pašlaik – notiek celtniecība un remonts. Lielajā skolā bija un joprojām turpinās konkurss „Par kārtīgāko klasi”. Divu konkursa posmu rezultātā kārtīgākās bija 6.b (klases vecākais R.Kalniņš, kl.audz. I.Balode); 5.klase (S.Razminoviča, V.Johansone, M.Vīksna); 8.b (Z.Althabere, R.Jaksta); 6.a (A.Grīnbergs, J.Glāzere); 7.b (M.Elksnis, M.Apsīte); 11.klase (K.Stauvers, D.Rubene); 9.b (I.Zaķe, I.Bērziņa).

Konkurss turpinās, un kārtīgākā klase pavasarī dosies vienas dienas ekskursijā.

Paldies ekspertiem par domu apmaiņu, pieredzi, padomiem visās skolas darba jomās!

Ar mūsu skolas pieredzi akreditācijā 14.februārī iepazinās Druvstū pamatskolas un Vecpiebalgas vidusskolas vadība. Kaimiņu skolām šis process vēl priekšā.

Direktore **Ulla Logina**

Secinājums: daudz padarīts, sakārtots, izprasts. Paldies par atbalstu- vecākiem, skolas vadībai un skolas kolektīvam! Sevišķi bērniem, kuri ļoti čakli strādāja arī šajā aukstajā nedēļā. Jutos labi, jo sapratu, ka aiz manis stāv labi, saprotoši un ieinteresēti cilvēki. Būsim kopā ar savu bērnu un paiesim gabaliņu blakus, uzsākot pasaules izziņas ceļu. Lai mums veicas!

Laima Upmale

Atskatoties uz pavadītajām trijām dienām, kad mūsu skolā strādāja ekspertu komanda un izvērtēja skolas darbību, varu teikt, ka esam paveikuši ļoti daudz, taču darāmā vienmēr pietiek. Mazliet skumji, ka šodien skolotājiem stipri jādomā par papīriem, bet varbūt mazāk laika paliek skolēnam. Es to noteikti izjūtu, jo nespēju strādāt ar visiem, kas to vēlētos, vienkārši sāpīgi, bet jāsaka – „varbūt nākamgad”. Priecājos par mūsu skolas skolēniem, vecākiem – ar kādu lepnumu prot stāstīt un izrādīt savu skolu.

Gribu pateikties visam skolas kolektīvam par sapratni, atbalstu un milzīgo darbu, ko katrs veltīja, sagatavojot skolu akreditācijai. Liels gandarījums par skolotājiem, kuri ar lepnumu rādīja savas mācību stundas: sk. I. Bērziņa, R. Jaksta, Z. Althabere, J. Glāzere, S. Vlodare, R. Kaupiņa, R. Gansone, I. Prīse, V. Skrebelis, I. Balode.

Paldies metodisko komisiju vadītājiem R. Jakstai, J. Glāzerei, M. Apsītei, I. Elksnei, B. Kalniņai par pašizliedzīgo darbu skolas metodiskajā jomā.

Manā darbā šī bija otrā akreditācija, un esmu gandarīts ar paveikto, jo uzskatu, ka mums ir izveidota sistēma, kā skola darbojas un attīstās laikam līdzīgi ar visām šodienas prasībām. Lai mums visiem veicas arī turpmāk!

Arnis Ratiņš

Mūzikas skolai – 20

Mazliet no vēstures pirmsākumiem

1986. gads nozīmīgs jaunpiebaldzēniem. Tiek atvērta Jaunpiebalgas bērnu mūzikas skola. Vienlaicīgi uz dzīvi Jaunpiebalgā atnāk Sarma Petrovska, kura arī joprojām ir (bet nu jau mākslas un mūzikas skolas) direktore.

Laikraksts „Padomju Druva” 1986.gada oktobrī rakstīja: „1986. gada 6.septembris - tas ir liktenīgs brīdis, kad profesors Imants Kokars svinīgi pārgriez atklāšanas lentu mūzikas skolai, klātesot kopsaimniecības „Piebalga” valdes priekšsēdētājam Jānim Dūklavam un Cēsu rajona partijas komitejas 1. sekretārei Austrai Štaubergai. Vēlējums bija, ka kultūru jau nevar ienest no malas, tā nāk reizē ar cilvēku.”

Absolventes Ieva Damroze, Sanita Darbone, Aija Petrovska atgriezušās skolā kā skolotājas.

vidū arī jaunpiebaldzēni.

No skolas atvēršanas dienas

Ina, Tālis, Sarma – tie ir skolotāji, kuri ar sirds siltumu un

sirdsdegsmi strādā no pirmās skolas dibināšanas dienas visus 20 gadus. Viņu uzvārdi nav jānosauc. Viņus pazīst.

Arvien jauni pedagogi, jauni izlaidumi, līdz nu jau vairākas paaudzes. Pirmo izlaidumu audzēknēm ģimenes, un Ieva pati tagad mūzikas skolotāja jau vairākus gadus. Par mūzikas skolotāju strādā arī 5. izlaiduma absolvente Inga.

Vairākkārt ir bijuši TĀADI koncerti un TĀADAS uzstāšanās, ka elpa aizraujas... Vienu no

tādām uzstāšanās reizēm atceros, kad notika Vidzemes reģiona koru un vokālo ansambļu festivāls Jaunpiebalgas baznīcā 2004. gada oktobrī. Bet cik tādu nav bijis... Un vecāki aiztur elpu, redzot un dzirdot savus mazuļus uzstājoties pirmo reizi... Un skolas noslēguma eksāmens. Pēc tādām veiksmīgām uzstāšanās reizēm bail skaļi kaut ko teikt.

Māte un meita – mūzikas pedagoģes

Jau daudzus gadus Sarma Petrovska veic vadības organizatorisko un saimniecisko darbu, gan māca solfedžo un mūzikas literatūru, gan meklē skolotājus, gan vadījusi kori, folkloras ansambli... Viņa noteikti teiktu - „mēs”, jo Sarma prot saskatīt blakus esošo kolēģu devumu. Ierauga un prot uzslavēt sava palīga Jura darbu, nekad netiek piemirsta Rudīte Rupaine, kura tīra un kopj gan iekšpusi, gan apkārtni.

Mūzikas skolā strādā arī meita Aija. Viņa par saviem mūzikas pirmsākumiem un galvenajiem vadītājiem atzīst māti un tēvu, bet, mācoties Jaunpiebalgas vidusskolā un vienlaicīgi arī Jaunpiebalgas mūzikas skolā, apguva klavierspēli, flautu, ģitāru, bet Alfrēda Kalniņa Cēsu mūzikas koledžā vēl bez pamatpriekšmetiem – ērģelšpēli. Turpina studēt, strādāt Jaunpiebalgas mūzikas skolā, un Aijas vārds jau daudzus gadus saistīts ar draudzi – pavada dievkalpojumos, gan arī koncertos. Un jaunie mūziķi var mācīties ērģelšpēli.

Pagasta pasākumos

Bez mācību stundām, bez piedalīšanās festivālos, skatēs un konkursos, nometnēs mūzikas skolas kolektīvs veic nozīmīgu pagasta iedzīvotāju izglītojošu darbu ikdienā, iepriecina daudzus pasākumos. Vijolnieku ansamblis, flautistu ansamblis, interesantie „Žagariņi” ar programmu un interesantiem scenārijiem, daudzie individuālie priekšnesumi skolotāju vadībā priecējuši ļaudis. Atceros radio raidījumu „Tēvu laipa šai zemē” 2004. gadā, kad dzirdējām atzinīgus vārdus par sniegumu. Priecējuši mūs katru gadu atskaites koncertos un neskaitāmos kultūras nama, vispārīglītojošo skolu pasākumos.

Jaunpiebalgas mūzikas skolas skolotāji un skolēni nes Jaunpiebalgas vārdu ārpus pagasta, Latvijas robežām. Projekta „Dialogs Eiropā” ietvaros būs Ungārijā.

Vesma Johansone
(turpinājums sekos)

Skolotājam Otto Vāliņam- 90 Par skolotāju, kuram mīļākā lasāmviela bija Jaunsudrabiņa „Baltā grāmata”

Jaunā paaudze, mūsu skolas skolēni tikai dzird no nostāstiem, ka bijis tāds skolotājs **Otto Vāliņš**. (Jā, daudzi pat brīnīsies, ka par Ati vien sauca. Tas bija mīļāk. Tā arī viņš pats to uzskatīja.) Daudzi atceras... Daudzi atcerēsies, izlasot šīs rindas. Atcerēsies, kā skolotājs mācīja vācu valodu, kā audzināja klasi, kā sarunājās, kā bārās, kā smējās, kā strādāja, kā jautrojās... Kā skolotājs daudzu gadu garumā mēroja ar divriteni ceļa gabalu „Ceļmalkrūzes” – Piebalgas skola. Piebalgas skola – vidusskola. Vidusskola – „Ceļmalkrūzes” un tā daudzus gadus un katru dienu.

Neiespējami nosaukt to skaitu, kas bijuši kopā ar viņu Dziesmu un deju svētkos Cēsīs, Rīgā, Valmierā, novados un atkal Rīgā. Un atkal viss no gala. Smieklu un dusmu velniņi acīs, asprātīgā valoda, darbs sūrs un grūts pa vakariem, pa naktīm, domājot, kā sadabūt kopā deju kolektīvu „Gailītis”,

Sadancošana 1977. gadā.

kolhoza „Piebalga” jauniešu deju kolektīvu... vai kā labāk veidot paša izveidoto deju „Aug liepiņa kalniņā”... Kā saturēt kopā un līkločus pareizi samēģināt un būt kā Dziesmu svētku virsvadītājam vai kā būt klāt vienā vai otrā žūrijā. Un atkal uz Jelgavu vai Cēsīm pieredzē... Un, vienalga, Gulbenē, Madonā, Alūksnē, Igaunijā vai Lietuvā visur zināja, ka mums ir tāds deju skolotājs – Otto Vāliņš.

Ja vajadzēja runu teikt, tad nebija, ko domāt: vārds Atim. Un viss notika. Gan jauniem, gan veciem – smieklī līdz asarām. Ja sadusmojās kādreiz pa istam, tad arī kāds bijām līdz asarām. Jā, bieži vien tikām saukti nevis deju kolektīva vārdā, bet – „Vāliņa dejojāji”.

Un kur tad Vāliņu Alīnas pankūkas, „zapte”, kartupeļi cepeškrāsnī vai siļķe, nudien, likās, ka viss garšīgāks nekā pašu mājās. Viss taču tika pasniegts ar Ata pikantām anekdotēm vai mīļiem stāstiem un Alīnas laipno smaidu. Viesmīlība – tā bija vēl viena Ata bagātība. Un ne vienu vien „pārsteigumu” viņš

prata atnest līdzī uz mājām, ar ko tālāk šad un tad bija jātiek galā tikai Alīnai. Ne vienreiz vien arī nakstmājas jāiedod.

Prasme uzrunāt gan vecu, gan jaunu, just līdzī tam, kuram klājas grūti. Ne tikai vārdos, bet, ievārījumu burciņas no pagraba paņēmis, braucām pie dzīves pabērniem vai „grūti audzināmām ģimenēm”, kā tolaik teica.

Un tikai 75 gadu vecumā skolotājs, bērnu mudināts, sniedz interviju, kurā nopietni saka, ka daudzas vēlēšanās jau gan dzīvē nav piepildījis, bet tālāk par tām klusē. Dažas varam uzminēt. Skolotājs ļoti mīlēja bērnus. Nebija lemts audzināt paša bērnus, bet audzudēlam Mārtiņam tika mīlestība, un Mārtiņš ar pateicību atceras Ati un Alīnu.

Viņš nepalika lepns ne toreiz – 1956. gadā, kad O. Vāliņa vadītais deju kolektīvs bijis labākais Gaujēnas rajonā, ne arī tad, kad dabūja jaunrades deju skatē republikā 2. vietu par to pašu „Aug liepiņa...”, vai ļoti augstus novērtējumus un daudzas pirmās vietas Cēsu rajona skatēs, konkursos.

Jaunpiebaldzēni bija izredzētie, jo Dziesmu svētki bija atvērti piebaldzēniem gan labās dejas prasmes dēļ, gan patei-

coties skolotāja Vāliņa autoritātei un pieredzei. Zonu skates, konkursi un aizvieniem svētkiem nākamie.

Skolotāju Vāliņu atceros sakām, ka, pensijā aizgājis, darīšot nepadarītos darbus. Labi zinādams, ka neaizies ne pensijā, ne arī daudz to nepadarīto darbu. Viņa mūža teiciens bija: „Gribēju apsēt lielu, plašu rudzu druvi, bet ij’ stūrīša lāgā nepaguvu.” Atmiņās par māti viņš raksta: „Un ja manai dzīvošanai un darbam ir bijusi kāda nozīme, tad pirmām kārtām šīs nozīmes devēja ir bijusi mana māte, kas mani audzināja ar viņas pašas vārdiem – ar sirdsmīlestību, pati dzīvi darbīgu un taisnu dzīvodama, ne brīvu brīdi bez darba nedzīvodama. Allaž skumdama par savu bērniībā mirušo

māti, par agri mirušo meitu, viņa dziedāja skumjas dziesmas.” Tad nu arī, izlasot stāstu par māti, kurai bijusi ļoti grūta dzīve, vēl labāk saprotu Ata dāsnumu.

Visus, kuri vēlēties atcerēties skolotāju Otto Vāliņu un deju, un aicinām būt kopā Jaunpiebalgas kultūras namā **24. februārī, kur plkst. 13.00 notiks piemiņas brīdis kapos un koncerts kultūras namā.**

V. Johansone

Sirds un dvēsele atvērta dabai

Jau pēc iepriekšējā „Avīze Piebaldzēniem” numura droši vien nojautāt, ka būs turpinājums par „Lielkrūzēm”, par Valentīnas un Guntara Dolmaņu saimniekošanu... Par radošumu. Katram, kas ciemojies Jaunpiebalgas pagasta „Lielkrūzēs”, skaidrs, ka mājas saimnieks ir īsts Latvijas patriots. Cilvēks tik tuvu dabai. Savvaļas putniem. Videi. Tradīcijām. Guntars saka: ”Viss taču pateikts latvju dainās. Bet mums no ES nāk dažādas norādes. Mani uztrauc, ka pasaulē viss tiek organizēts uz intensīvo ražošanu, bet dabas faktors paliek maz noteicošais.”

„Lielkrūzēs” saimnieks dara, lai „mežs, pļava, ūdenskrātuve, dzīvā daba palīdzētu cilvēkam. Daba dod cilvēkam, bet no tās jāņem saudzējot. Jā, es drīkstētu pēc meža saimniekošanas noteikumiem cirst netālu no mājas augošās apsītes, bet tad vairs nebūs dzīlītis...” Ar Guntaru var runāt par dažādiem jautājumiem, atbilde būs sava – tā virzīta uz zemi, mājām, dzimto pusi, bērniem un ģimeni. Aizvien vairāk saprotu, cik māja un tās apkārtnē viņa dzīvē ir nozīmīga. Nevis

apkārtnē kā telpa vien, bet tajā jābūt saskaņai. Saskaņa = cilvēks = daba. Apbrīnoju uzņēmību. Cilvēks taču ir slinks radījums. Var palaisties slinkumā, kritizēt citus, neko nedarīt... Tā taču ir vieglāk. Daudz grūtāk ir izdomāt, riskēt, izmēģināt.

Nesteigšos notikumiem pa priekšu, visu pēc kārtas...

Varu tikai pabrīnīties, bet „Lielkrūžu” tīrumos jau ganās 5 savvaļas zirgi. Brīvībai dzimušie – *tarpāni vai koniki*. Lauksaimniecība paliek... daudzveidīga. Guntars tikai piebilst: „No tiem pašiem dzirdētiem Prževaļska zirgiem jau izcelsme ir. Zirgs noēd pļavās to, ko neēd govīs. Pagaidām gan vēl skatos atturīgi, nedrīkstam jau viņus pieradināt. Tas nav pareizi. Vienalga, jūtams, ka tomēr ir vadāmi.”

Lai mana saprašana būtu lielāka, jo patiešām nebiju lasījusi, ka Latvijā no Nīderlandes ievad savvaļas zirgus. Tad nu arī Jums gabaliņš informācijas: „Pēdējais Eiropas savvaļas zirgs miris Krievijā 1918. gadā. Līdz ar savvaļas zirgu un citu lielo augēdāju (savvaļas govju, sumbru) iznīcināšanu iz-

zuda to veidotās dabiskās pļavas, tādējādi iznīcinot arī dzīves vidi daudzām augu, dzīvnieku un putnu sugām. Poļu zinātnieki, izmantojot mirušajam tarpānam vislīdzīgākos mājas zirgus, 1936.gadā aizsāka savvaļas zirgu atgriešanu dabā. Tiem deva vārdu *Konik polski*, kas poļu valodā nozīmē „poļu zirdziņš”. Tarpāna raksturīgākā pazīme ir melna svītra pār muguru un tumšs plankums uz skausta, arī kājas ir tumšas.

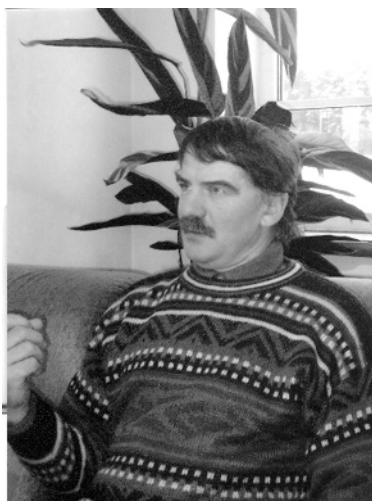

Savvaļas zirgi ir ļoti ēdelīgi. Vitamīnus tie uzņem ar zāli, bet minerālvielas – ar mēli palaizot augsni. Ziemā, taupot enerģiju, dzīvnieki ir mazkustīgāki. Ar kāju tie atrok sniegu un pārtiek no pērnās zāles. Kad mazāk barības, grauž krūmus un nolo ba lielo koku mizu. Slāpes dzīvnieki veldzē grāvjos. Ziemā tie ar kāju pārdauza ledu.

Stipri nesašķēlušies nagi ir pirmais rādītājs, ka zirgi ir spēcīgi un veseli. Tarpāniem īpaši jutīgas ir kājas, tāpēc vasarā, kad tie vairāk klejo, rindā viens aiz otra pārvietojas pa pašu iemītām taciņām. Kad ziemā ceļā gadās aizsalusi lāma, zirgs vispirms ar kāju padauza ledu pārliecinoties, vai tālāk soļot nav bīstami. Ja tarpāns savainojis kāju, parka apsaimniekotājam tas būtu jānogalina, jo ievainots zirgs nav dzīvotājs, tas vairs nespēj pildīt bara locekļa funkcijas (Nīderlandē, piemēram, no tarpāna gaļas ražo desas). Lai kājām nebūtu pārlieku liela slodze, zirgs nedrīkst arī pārlieku uzbaroties.(..)

Zirgi savā starpā sadzīvo draudzīgi un dienas lielāko daļu pavada, mierīgi ēdot. Tarpāni neatsaucas uz māju rumakiem ierasto „nu, nū” vai “prū”, tomēr tiem piemīt īpašības, kas liecina par gudrību.”

Par savvaļas zirgiem vairāk varat izlasīt, meklējot 2002.

gada 4. janvāra „Latvijas Avīzes” pielikumu „Mājas Viesis” vai arī internetā www.pdf.lv – Pasaules dabas fonda mājas lapā: „1999.gadā Pasaules Dabas fonds pie Papes ezera Liepājas rajonā ievada 18 “Konik polski” savvaļas zirgus. Katru pavasari pie Papes ezera dzimst jauni kumelji. Harēmos notiek ērzeļu cīņas. Tas liecina, ka savvaļas zirgi ir iedzīvojušies. Pamazām kļūst redzama savvaļas zirgu nozīme. Zirgu īpaši noēstajās pļavās nolaižas ganīties meža zosis un dzērves; palieņu pļavās ligzdo lauku putni; lapsas un stārķi medī zirgu iztramdītās

peles un sienāžus; kādreizējās lauksaimniecības zemēs atsāk ziedēt pļavu puķes un apkārtējo māju bitenieki var ievākt vairāk medu. Mēs esam pārliecināti, ka nākotnē savvaļas zirgi, brīvi kļūstot pa Latvijas ārēm, palielinās gan dabas daudzveidību, gan vietējo iedzīvotāju ekonomisko labklājību.”

Un, atgriežoties pie stāsta par „Lielkrūzēs” notiekošo, jāsaka, ka ir radīta bāze, lai atkal no jauna pētītu, salīdzinātu, domātu un veidotu. „Bet par to vēl nevajag runāt. Jaunais projekts ir ideju līmenī, tad arī runāsim, kad viss notiks,” saka Valentīna, ar Ievīņu izrādīdama daudzās skaistās fotogrāfijas ar zirgiem un mājas apkārtnes skatus. „Ikdienā ne vienmēr tā ieraugām „Lielkrūzes”- mūsu mājas,” saka

Ieva, rādīdama dažus ļoti interesantus dabas skatus – saules mākoņu un ēnu spēles.

Jā, jā, tajā dienā tik tikko bija uzsnidzis sniedzīņš, un Guntars bija mājās atnesis nelielu lazdas zariņu. Spurdzes. Vēl nebija ziema, vēl bija silts. Un vienojāmies, ka mums visiem patīk tāds silts laiks. Un visi vēlējāmies – lai tā būtu, ja tikai vasarā nesekotu kādas anomālijas!

Un, dzerot karsti kūpošo tēju, prātā nāca doma, ka šajā mājā sirds un dvēsele ir atvērta dabai un cilvēkam.

Par to pārliecinājās raksta autore
Vēsma Johansone

Draudzīgā aicinājuma ģimnāzijā viesojās arī skolotāji no mūsu skolas. Priecājāmies, ka bijušie skolēni Kristers Grauze uzaicinājis skolotāju Valdi Gansonu un novērtējis kā īstu profesionāli. Elīna Misiņa izvēlējusies mani, bet skolotāju Ritu Kaupiņu apbalvoja ar pateicību par Viedas Lūsas sagatavošanu olimpiādei.

Pārliecinājāmies, ka mūsu skolas bijušie skolēni ieņem skolēnu domē vairākas ministru vietas. Sanda Goldberga – ārlietu ministre, Vieda Lūsa – sporta ministre, bet Inese Zemīša – skolēnu domes sekretāre.

Vēlam sekmes arī turpmāk!

Priecīgos jaunpiebaldzēnus fotografēja un tekstu pierakstīja
V. Johansone

Budulu ģimenes stipendija

Budulu ģimenes stipendijas veido Hermaņa Budula mazbērni Ilze, Anna un Ēriks, lai pieminētu savu vectēvu un arī tēvu Leonidu un lai atbalstītu jauniešus, kas varēs Latvijā veicināt medicīnas vai citus veselības apkopes darbus.

Hermanis Buduls (1882–1954)

Hermanis Buduls dzimis 1882. gada 16. novembrī Jaunpiebalgas Jaunmīgļos. Līdz skolas vecumam palīdzēja vecākiem mājas darbos. 1892. gada rudenī iestājās Pētera pagastskolā, pēc tam divas ziemas apmeklēja Jēkaba skolu, trīs gadus Vecpiebalgas draudzes skolu, vienu gadu Millera privāto reālģimnāziju un vienu gadu Trefnera privātģimnāziju Tērbatā. Rīgas pilsētas valsts ģimnāziju beidza 1905. gada pavasarī un tā paša gada rudenī iestājās Tērbatas universitātes Medicīnas fakultātē.

Kad 1912. gadā studijas beidza, Hermanis Buduls bija jau uzrakstījis četras grāmatas: “Laulība un cilvēku dzīves mērķis”, “Cilvēka nervi, viņu uzbūve un normālās darbības”, “Poruku Jānis savas garīgās dzīves krēslainās dienās”, “Nervu veselības kopšana”. Divus gadus strādāja Rīgā nervu un garīgo slimību klīnikā. Kad 1914. gadā ieguva medicīnas doktora grādu, aizbrauca uz Berlīni papildināt zināšanas Universitātes nervu slimību klīnikā. Kad sākās Pirmais pasaules karš, bija jāiestājas krievu armijā – strādāja nervu slimību nodaļā vispirms Pēterburgas Nikolaja slimnīcā, vēlāk Minskas kara slimnīcā, kas 1915. gadā tika pārcelta uz Smoļensku. No turienes 1918. gadā atgriezās mājās, kur vairāk nekā gadu dzīvoja Zariņos un strādāja par ārstu.

Zariņos 1918. gada 9. decembrī Hermanis salaulājās ar dabas zinātņu kandidāti Martu Jursonu no Taurenas pagasta. Pirmais dēls – Leonids – dzima 1920. gada 24. maijā, otrs – Ervīns – 1923. gada 3. oktobrī.

No 1919. līdz 1942. gadam Hermanis Buduls bija Rīgas Sarkankalna slimnīcas direktors, no 1924. līdz 1944. gadam arī psihiatrijas profesors Latvijas Universitātē. Sešus gadus bija Medicīnas fakultātes dekāns. Kopā ar ģimeni 1944. gada septembrī izceļoja uz Vāciju, kur vispirms Drēzdenē un tad bēgļu nometnēs strādāja par psihiatru un nervu ārstu. Kopš 1949. gada jūlija dzīvoja un strādāja Vīslochas psihiatriskajā slimnīcā, netālu no Heidelbergas. Tur arī 1954. gada 10. no-

vembrī viņš mira. Apglabāts slimnīcas kapsētā. Marta Budule mira Vīslochā 1978. gada 8. maijā.

Gan Latvijā, gan trimdā Hermanis Buduls turpināja savas zināšanas apkopot un izplatīt. Viņš izdevis vairākas grāmatas un brošūras, publicējis zinātniskus rakstus Latvijas un Vācijas ārstu žurnālos, galvenokārt par deģeneratīvām nervu slimībām un progresīvo paralīzi. 1924. un 1930. gadā latviešu valodā iznāca viņa mācības grāmatas — “Psihiatrija. I daļa” un “Psihiatrija. II daļa”. Uz Sarkankalna slimnīcas 75 gadu jubileju 1938. gadā Rīgas pilsētas valde izdeva viņa monogrāfiju “Rīgas pilsētas Sarkankalna slimnīcas vēsture”, kurā ir arī galvenie dati par pārējo Rīgas pilsētas slimnīcu tapšanu un Rīgas sanitārās iekārtas jaunumiem.

Savā pēdējā grāmatā “Cilvēks dzīves spogulī” Hermanis Buduls raksta, ka mums jācenšas dzīvot tā, lai, aizejot no dzīves, mēs būtu tai vairāk devuši, nekā no tās ņēmuši. Un tā arī viņš dzīvoja: jau no pirmās saņemtās algas centās atlīdzināt saviem vecākiem par pūlēm, viņu mazu audzinot. Savu vecāko brāli visu mūžu viņš atbalstīja par to, ka jaunībā Hermanim deva līdzekļus apmeklēt skolas.

Hermaņa vecākais dēls Leonids bēgļu laiku no 1944. līdz 1949. gadam pavadīja Vācijā, kur 1949. gadā pabeidza elektronisko inženieru studijas Darmštates Tehniskajā universitātē. 1949. gada augustā ar sievu Lidiju un meitu Ilzi izceļoja uz Austrāliju, kur līdz 1981. gadam strādāja par televīzijas inženieri. Austrālijā piedzima otra meita Anna un dēls Ēriks. Leonids mira 2004. gada 17. jūnijā. Leonida brālis Ervīns, klasiskais filologs, pēc kara dzīvoja neprecējies Amerikā, kur viņš mira 1971. gada 11. jūlijā.

Hermaņa Budula dēls Leonids, viņa sieva Lidija, aizmugurē, no kreisās puses viņu bērni: Ilze, Ēriks un Anna.

Sagatavoja V. Johansone

MŪZIKAS SKOLAS AUDZĒKŅI KONKURSOS

No 25. līdz 27. janvārim pūšaminstrumentu klases audzēkņi **Sandra Briede** (5. flautas kl.), **Matīss Elksnis** (4. fagota kl.), **Emīls Rusovs** (5. trompetes kl.) piedalījās P/O „Rīga” rīkotajā XII Latvijas mūzikas skolu pūšaminstrumentu un sitaminstrumentu izpildītāju konkursā.

Audzēkņus konkursam sagatavoja pedagogi Sanita Šuriņa un Tālivaldis Narvils, koncertmeistars Inga Eihentāle un Aija Petrovska.

31. janvārī klavieru klases audzēknes **Sabīne Blūma** (2. klav. kl.) un **Zane Alksnīte** (7. klav. kl.) piedalījās XII Starptautiskajā pianistu konkursā Valmierā. Zane Alksnīte konkursā ieguva 3. vietu.

Meitenes konkursam sagatavoja skolotājas Egita Vanaga un Ina Iljučonoka.

Projektu
nedēļa
skolā.

Slēpot gribētāji sacensās

Beidzot ziema izmanto savas tiesības. Piesalst un pietiekami daudz sniega! Un slēpotāju laiks sācies.

9.februārī Latvijas Jaunatnes ziemas olimpiādē Ērgļos distanču slēpošanā zēniem (3 km – klasiskais solis) labākie Daumants Lūsa (8.vieta), Pēteris Beķeris (13.vieta), Mārtiņš Smilgins (16. vieta), Henrijs Eglītis (19.vieta); 2 km – klasiskais solis – labākais Viesturs Eglītis (7.vieta); brīvais stils – sprints 800 m (dz.1991–1993) – Daumants Lūsa – 4.vieta. Tūlīt aiz viņa sekoja Henrijs Eglītis un Mārtiņš Smilgins; sprintā zēniem (dz.1994–1996) labākie Viesturs Eglītis (3.vieta), piedalījās arī Atis Grīnbergs (6.a kl.), Elvis Elksnis (5.kl.), Sandis Grīnbergs (4.a kl.)

11.februārī Valmierā „Baiļu apļos” no Jaunpiebalgas vidusskolas zēniem (V15 (dz.1992-1994) 5,5 km distancē labākais bija Daumants Lūsa no 8.a kl.(1.vieta), 5.vietā – Henrijs Eglītis (8.a kl.), 6.vietā – Viesturs Eglītis (5.kl.)

VT – tautas klase 3,3 km distancē no 30 dalībniekiem 1.vietā Pēteris Beķeris (9.b kl.).

Paldies par atsaucību un palīdzību z/s „Lejas Jaunskrāģi” Marutai un Vilim Līviņiem, Jaunpiebalgas pagasta padomei – personīgi pagasta padomes priekšsēdētājam Laimim Šāvējam un grāmatvedei Inītai Saliņai, skolas direktorei Ullai un saimniekam Eduardam, bērnu vecākiem – Jānim Lūsam, Jānim Smilginam, kā arī Raimondam Dombrovskim. Lai slīd slēpes mums visiem!

Bērniem līdzī jūta skolotājs **Vitālijs Skrebelis**

Skolas ziņas

Valsts bioloģijas olimpiāde 2007. janvāris
Liene Šakina – 10. kl.
sk. D.Rubene

Latviešu valodas olimpiāde rajonā 2007. janvāris
Alise Ozola – 8.a kl.
Aiga Dzenža – 8. a kl.
Zelda Althabere – 8.b kl.
Rasa Ontužāne – 9.a kl.
Baiba Podiņa – 9.b kl. – atz.
sk. I. Prīse, J. Glāzere

Literatūras konkurss
Baiba Podiņa – 9. b kl.
Pēteris Beķeris – 9.b kl.
Elīna Poste – 12. kl.
Katrīna Ahmetova – 12. kl.

Fizikas olimpiāde rajonā 2007. janvāris.
Ilgvalds Ivanovs 11.- kl.
Evita Rusova –10. kl

Ķīmijas rajona olimpiāde 01. 02. 2007.
Evita Rusova – 10. kl.
sk. A. Ratiņš

Novada konkurss “Lakstīgalas”
Sabīne Rubene – 7.a kl.
Lauma Makare – 6.a kl. izvirzītas uz Rīgu
Nora Cābe – 11. kl.
Ieva Dolmane – 11. kl.
Liene Šakina – 10. kl.
Kaspars Stauvers – 11. kl.
Pēteris Klapars – 11. kl.
sk. M.Vīksna

Vēstures olimpiāde Vecpiebalgas vidusskolā reģionam (vietējā)
Elīna Poste – 12. kl.- 2. v.
Iveta Zaķe – 9.b kl.- atz.
Baiba Podiņa – 9.b kl.- atz.
Niks Vīķelis – 9.a kl.- atz.
Rasa Ontužāne – 9.a kl.- 3.v.
sk. I. Elksne

Sacensības “Oranžā bumba” – 2. vieta Cēsu rajonā

Anna Petkēviča
Līna Stolere
Elīna Seržāne
Agnese Smilga
Liene Alksnīte
Lāsma Alksnīte
Līga Alksnīte
Zelda Althabere
Elīza Rubene
Sintija Posse
skolotāja S. Vlodare

2007. 13. 02. notika Cēsu rajona vēstures olimpiāde Piedalījās:
Rasa Ontužāne – 9.a kl.
Iveta Zaķe – 9.b kl.
Elīna Poste – 12. kl.
sk. I. Elksne

2007. 30. 01. Cēsu bērnu un jauniešu centra rīkotajā skatuves runas un literāro uzvedumu konkursā piedalījās:
Sabīne Rubene – 7.a kl.
Lāsma Deiko – 12. kl.
Katrīna Tiškova – 12. kl.
Iveta Zaķe – 9.b kl.
Evija Bērziņa – 9.b kl.
Zane Dzerkale – 8.b kl.
Zelda Althabere – 8.b kl.
Linda Astašova – 7.a kl.
Ketija Osīte – 6.b kl.
Lāsma Tinkuse – 7.b kl.
Sigita Razminoviča – 5. kl.
Anda Jaksta – 6.a kl.

sk. L. Lorence
Ieguva galveno balvu par piedalīšanos konkursā.

Vārds jauniešiem

Skats no malas jeb amatieres pamācības mīlestībā ;)

Šķiet, beidzot debesu vārti ir vaļā un šurp, uz Zemes valstību, liegi traucas miljoniem dvēselīšu – lielas, pūkainas, maigas sniegpārslas. Lai gan ir ziema, tas tomēr pārsteidz mani kā brīnumš. Šī brīnuma aizkustināta, iesoļoju balti žilbinošā sniega plašumā – tik šķietami bezgalīgā, tik svētā, tik neskartā... Tomēr nē! Sniegā atstātas pēdas, kurās arī es uzdrošinos mīt savas kājas, līdz apstājos pie lielas, sniegā zīmētas sirds. Tā ir pamesta. Ar caurdurtu bultu. Bet šoreiz bulta nepieder mīlestības pārpilnajam Amoram, kam visur tik izkaisīt mīlestības svētlaimi. Tā pieder nodevībai, sāpēm, skumjām... jo baltās, taču siltās sirds vidū glīti ierakstīts aizsnieg meitenes vārds. Zem sirds – izmisuma pilns "KĀPĒC?!"

Pašai negribot, arī man šis it kā vienkāršais jautājums jauucas pa galvu. Kas galu galā sāpināja šo sirsniņu – Viņš vai Viņa pati? Vai šī sirds sadzīs un aizmirsīs Viņu tikpat viegli, cik harmoniski un pašsaprotami sniegs apslēpj zem sevis šīs sāpes, šo ievainoto sirdi? Kas zina?! Ļoti vēlos teikt: gan jau, noteikti! Bet nezinu, vai drīkstu to uzdrošināties, jo Viņai taču sāp! Tomēr ticu, ka ir lemts Viņai iemīlēt citu. Vien jāuzticas Liktenim un sev!

Bet kā ar tevi? Kā taviem draugiem? Vai esat atraduši savu mīlestību? Mīlestību, ne iemīlēšanos? Starp tām ir lieli robežšķirtnes kalni, bet viegli nojaukami, tas gan! Lai gan iemīlēšanās ir pasakaina, mīlestība tomēr sniedz daudz ko vairāk. Domāju, jūs paši jau to zināt.

Pati es vēl neesmu atradusi savu otro pusīti un, iespējams, nemaz to nemeķlēju. Divaini, vai ne? Varbūt tas tādēļ, ka esmu izlasījusi tik daudz par mīlestību un attiecībām, ka pagaidām pietiek ar izlasīto. Lai cik skaista arī būtu mīlestība, tā tomēr sagriež dzīvi ar kājām gaisā. Šobrīd tādas pārmaiņas nevaru atļauties, neredzu arī vajadzību pēc tāda veida sarežģījumiem, ko nodrošina atbildība un uzmanība pret otru. Lai nepazaudētu savu līdzšinējo dzīves ritmu, esmu izveidojusi sev vien zināmus parametrus savam mīlestības prototipam. Šī latīņa ir diezgan augstu likta, lai grūtāk būtu to aizsniegt. Nevēlos apgrieztus spārnus, nevēlos uzkraut uz pleciem atbildību, nevēlos tikt ieslodzīta zelta būrītī. Jūtos laimīga tāpat – kā ir. Neesmu vēl gatava sagaidīt skaisto brīnumu, ja nu nekas nesnāks kā Viņai, kas atstāja aizmirstībai savu sirdi sniega Visumā. Bet, cik zinu, mīlestība neprasis atļauju ienākt manā dzīvē – tā vienkārši atnāks.

Tā notika arī ar man ļoti mīļu cilvēciņu. Par laimi, viņam jau garām neziņas un šaubu periods: kad jāsaprot, vai tā ir mīlestība, vēlme, lai tā būtu mīlestība, vai tikai īslaicīga aizraušānās? Tobrīd mēģināju rast atbildes, lai palīdzētu viņam ieklausīties sevī. Bet izlasītā teorija bieži vien dzīvē praktiski nefunkcionē. Kur nu vēl mīlestībā!

Mīlestība ir tēma ar tūkstoš sejām un tūkstoš stāstiem. Tādēļ man ir grūti par to rakstīt, veroties pa globālo teleskopu. Taču pavisam noteikti zinu, ka visā pasaulē ir izplatīts vīruss, ko sauc par Mīlestību. Tā simptomi katram ir citādi. No vīrusa nav pasargāts neviens, jo vakcīnas pret to nav un nebūs. Par laimi! Jo mīlestība veido visu mūsu dzīvi...

Ja bieži apmulsti par dzīves nejausībām un sagādīšanos, tad zini – to nemaz nav. Tas ir liktenis, tas ir tavs ceļš, kas jau sen ir iekodēts Augstāko spēku reģistrā. Un, ja nevēlies, lai tevi griež kā tādu vilciņu, griezies pats, kā gribi! Tikai atceries – liktenim kāju priekšā neaizliksi un mīlestību ignorēt tev nebūs pa spēkam. Sirdij pavēlēt nevar. Bet tā bieži tevi nodod, vai ne? Sirds neklausā prātam un nepakļaujas kam citam. Ņemot vērā, ka visi dzīves noslēpumi tiek glabāti vienā lāsē mīlestības, mīlēt un tikt mīlētam ir brīnišķīgi. Iemīlēties cilvēks jūtas tā, it kā atrastos bezsvara stāvoklī un brīvi lidotu kosmosā. Viss apkārtējais tad šķiet skaists, labsirdīgs, mīļš, bet viss negatīvais – vienaldzīgs. Ja tiešām, cilvēk, jūti, ka mīlestība ir tevi atradusi, tad atmet visam ar roku, laid neprātības pūķi vaļā, pagātne lai iet tukšgaitā, bet nākotne brīvgaitā! Sāc dzīvi no jauna, dzīvojojot tajos, kurus mīli!

Mjā... tas viss ir skaisti. Bet ko tad, ja esi sāpināts un sirds ir uzšķērsta? Kad pārņem sajūta, ka nevis lido, bet krīti? Krīti ar apziņu – izpletņa nav?! Vien pēdējais, ko sajūti – tu atsities pret zemi un izšķīsti sīkos jo sīkos gabaliņos. Žēlot sevi. Raudāt. Noslēgties no citiem. Kavēties skaistās, bet nu jau rūgtās atmiņās... STOP!

Tā nav pareizā attieksme. Dzīve ir tikai viena. Nevajag to izkaisīt sīkumos! Ja sāp, tad diezin vai kas cits spēs iegrozīt sāpes labāk kā prieks. Tādēļ ir jāatrod iemesli priecāties, un tad viss būs labi. Bija un aizgāja!? Viss viens ar viņu! Turpini dzīvot, jo arī otrs dara tāpat. Sāc visu no jauna!

Jā, zinu! No nulles sākt ir bezgala grūti, bet... ļoti pamācoši. Tādēļ mīliet, esiet mīlēti, bet nepazaudējiet savas sirdis šai likteņa spēlē, lai ārstiem nav jānosaka diagnoze – iekšējs sirds lūzums.

SKAISTU ŠO MĪLESTĪBAS SVĒTKU MĒNESI!!!

Anda

I. Dolmanes foto.

Vidzemes Vēstures un tūrisma centrs aicina jauniešus piedalīties fotokonkursā „Kultūras mantojums fotogrāfijās 2006-2007”

Konkursu izsludina Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija. Tajā var piedalīties jaunieši vecumā līdz 23 gadiem (ieskaitot), kuri konkursa darbus iesniegs atbilstoši nolikumā norādītajām prasībām kopā ar aizpildītu dalībnieka anketu, apliecinot piekrišanu konkursa nolikumam.

Konkursa tēma ir kultūras mantojums – arhitektūras, arheoloģijas un mākslas pieminekļi, kultūrvēsturiskas ainavas, kuru attēlojumos galvenais ir mākslinieciskā pārdzīvojuma izpausme. Fotogrāfijās svarīgs ne tikai objekta arhitektoniskās vērtības atainojums, bet arī neparastais skatījums, kādā autors atklājis kultūras pieminekli.

Darbi iesniedzami Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas Informācijas centrā (arī pa pastu) **no 2007. gada 5. februāra līdz 2007. gada 15. martam** sašķaņā ar dalībnieka anketās norādīto informāciju. Konkursa nolikums un dalībnieka anketa ir pieejama Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas Informācijas centrā. Konkursa nolikums un dalībnieka anketa ir pieejama šeit. Drīzumā konkursa norisei līdzī varēs sekot arī Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijā [http://www.mantojums.lv/Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas Cēsu rajona inspektore Dace Ķibilda atgādina, ka Cēsu rajonā atrodas gandrīz 500 kultūras pieminekļi, un šajā ziņā tas ir viens no bagātākajiem rajoniem visā Latvijā. Cēsu pilsētā kā visiem atpazīstamus fotosesijas objektus var izmantot, piemēram, Cēsu vecpilsētas ainiņas, Sv. Jāņa luterāņu baznīcu, Cēsu viduslaiku pili un parku, Riekstu kalnu, Maija parku, pilsētas nocietinājumu mūru fragmentus Vaļņu ielā u.c.](http://www.mantojums.lv/Valsts_kulturas_piemineklu_aizsardzibas_inspekcijas_Cesu_rajona_inspektore_Dace_Kibilda_atgadina_ka_Cesu_rajona_atrodas_gandrizz_500_kulturas_pieminekli_un_saja_zina_tas_ir_viens_no_bagata_kajiem_rajoniem_vis_a_Latvij_a_Cesu_pilseta_k_a_visiem_atpazistamus_fotosesijas_objektus_var_izmantot_piemeram_Cesu_vecpilsetas_aininas_Sv_Jana_luteranu_baznicu_Cesu_viduslaiku_pili_un_parku_Riekstu_kalnu_Maija_parku_pilsetas_nocietinajumu_muru_fragmentus_Valnu_iela_u.c)

Informāciju sagatavoja:

Baiba Viņņa

Vidzemes Vēstures un tūrisma centra Sabiedrisko attiecību un mārketinga speciāliste
Tālr.: 4127755, 26666365

Cienījamie cēsnieki un Cēsu iedzīvotāji! Jums ir unikāla iespēja īstenot idejas savas apkārtējās vides uzlabošanā pašiem!

Tāpēc Cēsu pilsētas dome izsludina konkursu “Idejas īstenojas!”

Konkursa mērķis ir uzlabot Cēsu pilsētas iedzīvotāju dzīves kvalitāti ar pašu iedzīvotāju iniciatīvu gan infrastruktūras, gan sociālajā jomā.

Konkursu organizē – Cēsu pilsētas dome - sadarbībā ar KNHM - Nīderlandes fondu, kas līdzīgus konkursus organizē savā valstī.

Kā idejas īstenojas?

Jebkura iedzīvotāju grupa var iesniegt projektu, kas ir saistīts ar dzīves kvalitātes uzlabošanu un ko pati grupa spēj īstenot.

Žūrija pārbaudīs, vai projekts atbilst vērtēšanas kritērijiem. Ja tā, tad grupa saņems 1000 EUR kā līdzfinansējumu projekta īstenošanai.

Kurš var piedalīties?

Pedalīties var ikviens. Pedalīties var jau esošas organizācijas vai tādas grupas, kas izveidotas tikai šī konkursa ietvaros. Grupām pašām jāizvēlas savi projekti, kuru mērķis ir apkārtējās vides uzlabošana.

Projektu piemēri:

- bērnu rotaļu laukumu izbūve;
- apkārtējo teritoriju labiekārtošana;
- vietējas avīzītes izveidošana;
- kultūras nama vai citas visiem nozīmīgas ēkas restaurācija;
- sporta laukuma izbūve;
- u.c.

Ja tiks saņemti vairāk nekā 10 pieteikumi, tad žūrija izraudzīs 10 labākos. Šajā gadījumā priekšroka būs tiem projektiem, kas būs labāk izstrādāti un finansiāli pamatoti.

Darbojieties paši un darbojieties kopā!

Kopā darbošanās sniedz lielu gandarījumu un prieku.

Izvēlieties paši savu projektu, izplānojiet to un īstenojiet to kopā ar saviem draugiem! Tas prasīs daudz darba, bet sniegs lielu gandarījumu.

Konkursa pamatā ir doma – darīt pašiem, bet tas nenozīmē, ka nevarēs pieņemt un izmantot cita veida palīdzību. Būs reizes, kad bez profesionālas palīdzības nevarēs iztikt, piemēram, lai ievilktu gāzi vai elektrību. Svarīgi būs arī ievērot vietējos normatīvos aktus.

Konkurss bez balvām nav iedomājams!

Tā grupa, kas būs īstenojusi vislabāko projektu, saņems balvu. Apbalvošana notiks 2007.gada decembrī īpašā pasākumā.

Kas ir KNHM?

KNHM ir nīderlandiešu asociācija, kuras mērķis ir “uzlabot dzīves kvalitāti”. KNHM fondam pieder akcijas holandiešu inženieru firmā ARCADIS, kas piedāvā savus pakalpojumus vides, infrastruktūras un būvniecības jomās visā pasaulē. Kā bezpeļņas organizācijai KNHM fondam dividendes ir jāiztērē atbilstoši fonda statūtiem, „ieguldot vides uzlabošanā Nīderlandē un ārvalstīs”.

Kā pieteikties konkursam?

Konkursa nolikumu var saņemt Cēsu pilsētas domes, Raunas ielā 4, LV-4101, Iedzīvotāju apkalpošanas centrā vai piezvanot Sandra Caparei – projekta vadītājai – pa telefonu 26335055. Viņa atbildēs uz visiem interesējošiem jautājumiem un nosūtīs nolikumu pa pastu vai elektroniski. Nolikumu ir iespējams arī atrast Cēsu mājas lapā www.cesis.lv. Reizē ar nolikumu saņemsiet pieteikuma veidlapu. Pēc projektu iesniegšanas termiņa beigām sekos žūrijas vizīte un tad jau zināsiet, vai jūsu projekts ir guvis atbalstu.

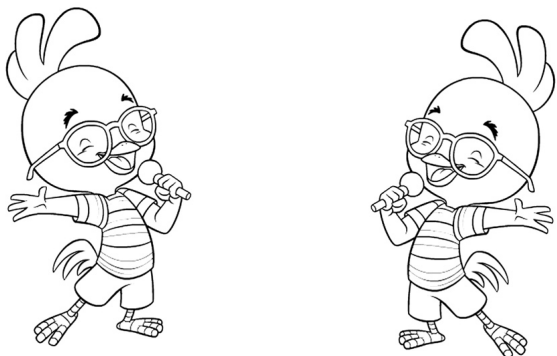
Pieteikumi jāiesniedz līdz 2007.gada 1.martam.

Gadskārtējais Jaunpiebalgas pašu mazāko dziedātāju konkurss – reizē arī koncerts noslēdzies un izskanējis. Paldies desmit drosminiekiem, kuri nenobijās no vēsā laika, lielās skatuves un droši stājās klausītāju priekšā, lai atrādītu savu mācēšanu un priekšnesumu! Paldies vecākiem un pedagogiem, kuri palīdzēja šim konkursam sagatavoties! Adrians Viķelis, Liene Zaķe, Rēzija Blūma, Justīne Skutāne, Aleksis Loginovs, Sabīne Vēvere, Zane Kostjukova, Jānis Jansons, Beāte Valdemiere-Bišere, Karīna Azace – ir mazie konkurstanti. Pirmajam it kā esot visgrūtāk, bet, klausoties Adrianu, tā vis nelikās, jo viņa uzstāšanās bija varen braša. Vairāki dalībnieki (Liene, Sabīne, Jānis, Beāte, Karīna) pasākumam bija ļoti gatavojušies, gan izvēloties tērpu, gan arī piedomājot pie kustībām dziesmiņu izpildījuma laikā līdzīgi „Eirovīzijai”. Arī „Piebalgas Cālis” taču ne vien vokālistu konkurss, bet reizē arī šovs. Tālab arī tās daudzās nominācijas – Stilīgākais, Pavasarīgākais, Nīprākais, Skaļākais, Atraktīvākais un vēl citas. Katrs uzstājās savu spēju un tā brīža varēšanas robežās. Iespējams, žūrijas locekļiem vērtēšanas kritēriji bija vienam no otra mazliet atšķirīgi, bet par **Karīnu Azaci** visi bija vienis prātis – tik atraktīvs un pārliecinošs sniegums („Miega bānīša dziesma”, „Pēc lietus”) ir tikai „Piebalgas Cālim 2007”! Laureātes tituls un lielais dzeltenais cālis godam nopelnīts. Otrajā vietā Liene Zaķe („Divi lāči”, „Putnubiedēklis”), bet trešajā Zane Kostjukova („Viena pati magonīte”, „Lasīšana”), tālāk atstājot Adrianu Viķeli („Mana dziesmiņa”, „Lācītis Pūks”) un pārējos.

Paldies pasākuma rīkotājiem, atbalstītājiem, Jānim Žagariņam un, protams, Kurmim un Lapsai no Valmieras, kas gādāja par jautrību un rosmi!

Egils Johansons,
pagasta padomes kultūras un izglītības komitejas priekšsēdētājs

Pēc publicētā

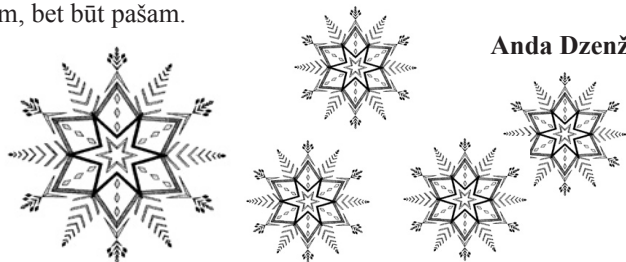
Iespējams, vēl atceraties – mans pēdējais publicētais raksts bija nedaudz ar pesimisma rūgtumu un skumju piesātinājumu, ko izraisīja sveša vieta un dzīve tālu prom no ierastā. Tādēļ šoreiz vairs ne par to, kas bijis, vairs nebijis. Cik tad ilgi pa vienu upi bradāšu?! Esmu atradusi savu piepildījumu un jēgu, lai nepadotos lielpilsētas sūrumam. Šos daudzos mēnešus, tukšojot Rīgas darvas mucu, karotē trāpījās medus piliens, kas saldināja manu dzīvi, liekot nežēlot itin neko, nesūdzēties un pats galvenais – beidzot sajaut prieku, ļaujot krūtīs ievilkt lielu malku brīvības un piedāvāto iespēju gaisa.

Tagad izbaudu katru dienu, jo ikviena diena ir kā jauni vērti, kas, kā izaicinot mani, jāatver man obligāti. Tas ir kā likums, ko akceptējusi labā koalīcija “dzīve & liktenis”.

Tieši tādēļ es to uztveru kā gribas un apņēmības pārbaudi – vai šodien VARU ko jaunu parādīt un pierādīt pasaulei? Un zinu, ka varu! Tāpat kā zinu – cik brīnumskasti ir klusā, skaidrā naktī pavērt savu skatienu debesīs, kur debesu pļavas pilnas ar mirdzošām zvaigznēm. Mazsvarīgi, kurā pasaules malā esi. Debesis virs galvas visiem vienas. Zvaigznes tās pašas. To ir tik daudz, daudz, daudz... Tikpat, cik man sapņu, mērķu, nodomu, vēlmju, cerību... Tās iedvesmo, dod spēku, liek turpināt iesāktu un meklēt ko jaunu, nesagurt pēc septiņās dienas, neskumt, ja sāp, vienkārši izturēt. Tas nav nekas neiespējams!

Sev, savai dzīvei un nolemtībai esmu varone, bet mūžībai tikai kārtējais ceļinieks, kas, nomaldoties dzīves līkļos, glābiņu un cerību uz labāku nākotni meklē zvaigžņu pilnajā debesjumā, gaidot, kad kritīs lemtā zvaigzne, kas dotu iespēju man vēlēt. Mēs visi reiz pa reizei padodamies šai sentimentalitātei un, pat gribētos teikt, naivumam. Jo ne jau zvaigzne, kaut kāds krītošs un nenozīmīgs meteorīta gabaliņš piepilda mūsu vēlmes, bet mēs katrs pats ar savu gribu un apņēmību. Ja nokristu visas zvaigznes, mēs joprojām vēlētos, un sapņi joprojām turpinātu piepildīties.

Kā dimanti mirdz zvaigžņotie ceļi, un manas acis tajos raugās ar kvēlu cerību...cerību par nezināmo. Ceļš, kas man zem kājām, ved uz nākotni, kas atklāsies, atverot rītdienas vārtus, tad parītdienas, aizparītdienas un tā joprojām. Bet šobrīd man nav ne mazākās nojausmas, kas mani aiz tiem sagaida. Zvaigznes man nesaka. Tās klusē. Tik ķircina mani, draiskulīgi spīdot neaizsniedzamajā tālumā. Labi vien ir, ka tā. Tas liedz man iespēju griezties atpakaļ, ko dažbrīd tik ļoti vēlētos. Bet ziņkāre dzen tālāk. Apstāties nedrīkst, kur nu vēl raudzīties pār plecu atpakaļ. Aiz muguras tik daudz atmiņu, vairs neizbrienami purvi, pieļautās kļūdas un neveiksmes, ko labāk neatminēties. Lai gan priekšā ceļš ir nezināms – te kalnup, te lejup, – tas jāiet, lai kļūtu zināms. Lai kļūtu zināma arī es. Ne tikai pati sev, bet arī līdzcilvēkiem – tādiem pašiem ceļiniekiem kā es. Atceroties, ka svarīgākais nav būt šim vai tam, bet būt pašam.

Anda Dzenža

Kristofs Reinholds Girgensons (Girgensohn) - 255

Vācu tautības latviešu literāts dzimis rentnieka Reinholda Girgensona ģimenē. Mācījies Kēnigsbergas Frīdriha koledžā (1767-69), studējis teoloģiju Leipcigas Universitātē (1769-72). Bijis mācītājs Ērgļos (1775-91) un Jaunpiebalgā (1791-1814). No 1800.gada Cēsu apriņķa prāvests.

Viņš dzīvojis Jaunpiebalgas mācītājmuižā. 1780.gadā apprecējies ar Doroteju Renāti Elizabeti Fitkau – Jaunpiebalgas mācītāja Mihaela Fitkau meitu. Pēc viņas nāves otrās laulības notiek Rīgā – ar Annu Helēnu Mīleki.

Ģimenē trīs dēli –Leonhards Otto Gotlībs – dz.1784.gadā Ērgļos, bijis ārsts Valmierā; Kārlis Gustavs – dz.1786. gadā Ērgļos, skolotājs botāniķis Cēsīs, Vīborgā, Tērbatā; Kristofs Heinrihs Otto – dz. 1796.gadā Jaunpiebalgā, kalpojis par mācītāju Alūksnē, Mazsalacā, Tallinā, Tērbatā.

Kristofs Reinholds Girgensons tulkojis un sacerējis garīgas dziesmas. Liela to daļa (87) publicētas grāmatā “Kristīgas dziesmas, Vidzemes baznīcās un mājās dziedamas”(1809). Girgensons bijis viens no šīs dziesmu grāmatas sastādītājiem, pārstrādājis un ievietojis Bormaņu Annas un Neredzīgā Indriķa dziesmas. Girgensons sacerējis arī jaunās dziesmas, piem., “Nabaga tukšinieka Ziemassvētku dziesma”, kā arī pārstrādājis agrākās. No tādām minama Fīrekera “Dievs Kungs ir mūsu stiprā pils”, ko Girgensons pielāgojis citai melodijai. Savās dziesmās Girgensons izceļ prāta apskaidrotu ticību. Izteiksme

smalka, bagāta, bet dziesmas mazāk piemērotas draudzei nekā atsevišķai dziedāšanai. Girgensona laicīgie sacerējumi un savā laikā populāru vācu rakstnieku darbu tulkojumi publicēti krājumā “Stāsti, pasakas, dziesmas un mīklas..” (1823). Grāmatā izpaužas literāra gaume un latviešu valodas izjūta. Ap 1804.gadu Girgensons tulkoja pirmo romānu latviešu valodā– bērniem domāto D.Defo grāmatu “Robinsons Krūziņš”. Visu mūžu meklēja izdevēju, līdz to iespieda tikai pēc tulko-tāja nāves Jelgavas grāmatizdevējs P.Stefenhāgens. Sākumā Stefenhāgens Girgensona piedāvāto tulkojumu solījis iespiest, ja viņš grāmatā izdarītu korekcijas. Taču Girgensons nepieņēma šo priekšlikumu un sarunas tika pārtrauktas. Pagāja gadi, līdz Girgensona znotam Kārlim Eduardam Napjerskim (1793-1864), vēlāk ievērojamam vēsturniekam un bibliogrāfam, izdevās ar P.Stefenhāgenu nokārtot manuskripta izdošanu bez kādiem grozījumiem. Šo grāmatu latviešu literatūras vēsturē uzskata par pirmo latviski tulkoto romānu.

Šoreiz lasītājiem ir iespēja skatīt K.R.Girgensona rokrakstu.

*Sirmāi
Wifs mans spēks im isfuddi;
weazumo jan im klakt.
maļ gan wihno wam spindfinakt,
spēns im aprizpis.
Wifs mans spaitumo nogaija;
waigi bahlufoti
un jan nahwe spēkigi
duurwio islaudfina.
nemobihjes atwern.
Paldes Debejs. Fehns!
Pauca dfeefma bij, no es
widf fohim dphwoju.*

Kristofa Reinholda Girgensona atdusas vietu Jaunpiebalgas kapos sedz plāksne ar iekaltiem vārdiem: „Kas savā taisnībā staigājuši, nāk pie miera. Ez.57.”

V. Johansone

Informācija mežu īpašniekiem

2006. gada nogalē Valsts meža dienestā tika izveidota jauna struktūrvienība – Konsultāciju pakalpojumu centrs (KPC). KPC nodaļas tiks izveidotas visos Latvijas rajonos. KPC Cēsu rajona nodaļa atrodas vienās telpās ar Cēsu virsmežniecību– Priekuļos, Dārza ielā 12. Tālrunis/fakss 4130048, e-pasts ainars.amantovs@kpc.vmd.gov.lv, mob.tālr. 29722111.

KPC ilgtermiņa mērķi ir:

- 1) Eiropas Savienības finansējuma apguve;
- 2) Sabiedrības zināšanu pilnveidošana par meža apsaimniekošanu;
- 3) Profesionāli konsultāciju pakalpojumi.

Galvenās darba jomas, kurās paredzēts darboties:

1) Informācijas sniegšana meža apsaimniekotājiem:

- dažādu bukletu izdošana un izplatīšana,
- sadarbība ar masu informācijas līdzekļiem,
- meža informatīvā izdevuma „Čiekurs” izdošana un izplatīšana.

2) Pakalpojumi meža īpašniekiem :

- pieejamie ES fondu un valsts atbalsta finansējumi (izvērtēšana par iespēju pieteikties, pieteikumu aizpildīšana, projektu izstrāde, virzīšana, projektu daļēja īstenošana – piedāvāt darbu veicējus, piem. kultūru ierīkošanai, jaunaudžu kopšanai),
- pakalpojumi meža apsaimniekošanā (cirsmu stigošana, dastošana).

3) *Apmācība meža īpašniekiem un sabiedrībai (meža apsaimniekošanas jautājumi meža īpašniekiem, meža tēmas skolēniem).*

Eiropas Savienības struktūrfondu un Latvijas valsts kopējais sabiedriskais finansējums meža īpašniekiem un meža nozares uzņēmējiem 2004.-2006. gados nedaudz pārsniedz 7 miljonus eiro, bet 2007. – 2013. gada plānošanas periodā šis atbalsts mērāms jau 150 – 200 miljonu eiro apmērā, kas esošo gada vidējo finansējumu pārsniedz vismaz 7 reizes.

Atbilstoši trim atbalsta mērķiem atbalsts lauku attīstībai tiek iedalīts 3 asīs:

1) Lauksaimniecības un mežsaimniecības nozares konkurētspējas uzlabošana, kur meža nozares ietvaros tiks atbalstīti šādi pasākumi:

- Arodapmācības un informācijas pasākumi;
- Konsultāciju pakalpojumu izmantošana;
- Apsaimniekošanas atbalsta un konsultāciju pakalpojumu izveidošana;
- Mežu ekonomiskās vērtības uzlabošana;
- Sadarbība jaunu lauksaimniecības un pārtikas nozares, kā arī mežsaimniecības nozares produktu, procesu un tehnoloģiju izstrādē;
- Infrastruktūra, kas attiecas uz lauksaimniecības un mežsaimniecības attīstību un pielāgošanu.

2) Vides un lauku ainavas attīstība, kur meža nozares atbalstīšanai paredzēti šādi pasākumi:

- Lauksaimniecībā neizmantotās zemes pirmreizējā apmežošanas;
- „Natura 2000” maksājumi;
- Meža vides maksājumi;
- Mežsaimniecības ražošanas potenciāla atjaunošana un preventīvu pasākumu ieviešana.

3) Dzīves kvalitāte lauku apvidos un lauku ekonomikas dažādošana, kur paredzēti šādi pasākumi, kas saistīti ar meža nozari:

- Atbalsts uzņēmumu radīšanai un attīstībai;
- Ciemu atjaunošana un attīstība;
- Tūrisma aktivitāšu veicināšana.

Līdzīgi kā šajā plānošanas periodā, arī turpmāk būs iespējams saņemt atbalstu lauksaimniecībā neizmantoto zemju apmežošanai, meža atjaunošanai pēc dabas katastrofām un mazvērtīgo mežaudžu nomaiņai. Atbalsta apjomi pieaugs atbilstoši izmaksu pieaugumam.

Nākamajā plānošanas periodā vairs nebūs tik tiešs atbalsts uzņēmējdarbībai pamatlīdzekļu iegādei – jebkurš pamatlīdzeklis atbalstīts netiks. Uzsvars tiks likts uz atjaunojamo energoresursu (piemēram, šķeldas) ražošanas ķēdes attīstību.

3.ass pasākuma „Atbalsts uzņēmumu radīšanai un attīstībai” ietvaros aktivitātē „Kurināmā ražošana no lauksaimniecības un mežsaimniecības produktiem veicināšana” būs iespējams saņemt atbalstu šim nolūkam nepieciešamās tehnikas un iekārtu iegādei, savukārt pasākumā „Ciemu atjaunošana un attīstība” aktivitātes „Energoapgādes sistēmas ar atjau-

nojamiem energoresursiem būvniecība, rekonstrukcija vai renovācija” ietvaros būs iespējama atbilstošu katlumāju būvniecība vai rekonstrukcija. Paredzēts arī atbalsts sadarbības veicināšanai meža nozarē starp meža produkcijas ražotājiem, pārstrādātājiem un zinātniekiem, tādā veidā veicinot šādu un līdzīgu ražošanas ķēžu attīstību.

Paredzēts arī atbalsts cilvēkresursu attīstībai, kas paredz atbalstu meža nozarē strādājošo arodapmācībām un meža īpašnieku konsultācijām, veicinot privāto mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu un nodrošinot meža īpašniekiem pieejamus un kvalitatīvus konsultāciju un apmācību pakalpojumus.

Kā jauna aktivitāte jāmin atbalsts jaunaudžu kopšanai. Meža īpašnieki ar atbalsta palīdzību varēs iegādāties arī nepieciešamo tehniku un inventāru šo jaunaudžu kopšanai.

Tiks turpināts atbalsts meža infrastruktūrai, tomēr nākamajā plānošanas periodā uzsvars tiks likts uz meža meliorācijas rekonstrukciju.

Beidzot būs iespēja saņemt arī kompensācijas par saimnieciskās darbības ierobežojumiem „Natura 2000” teritorijās (Cēsu rajonā to gan nav daudz – Melturu sils Amatas novadā, Spinduļu meži Zaubes pagastā, Draugolis Vecpiebalgas pagastā, Raunas Staburags Raunas pagastā, Sproģi Inešu pagastā). Pašlaik tiek izstrādāts pasākums „Meža vides maksājumi”, kura ietvaros tiks paredzēts atbalsts par dažādām aktivitātēm, kas veicinās bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu mežā.

Katram atbalsta pasākumam tiks izstrādāti MK noteikumi, kas reglamentēs precīzu kārtību projektu iesniegšanai, vērtēšanai un atbalsta sniegšanai. Ņemot vērā pasākumu skaitu, tie tiks atvērti pakāpeniski, sākot no 2007. gada vidus, bet atsevišķus pasākumus plānots uzsākt ar 2008. gadu.

Projektu pieteikumu sagatavošana Eiropas Savienības vai valsts atbalsta saņemšanai, to atskaišu sagatavošana, ar šiem projektiem saistīto praktisko darbu veikšana mežā, mežaudžu stīgošana, mežaudžu vērtības noteikšana, izcērtamo koku izzīmēšana ir darbi, kurus jau 2007.gadā privāto mežu īpašniekiem pakāpeniski sāks piedāvāt KPC.

Veiksmīgu 2007. gadu vēlot, VMD KPC Cēsu nodaļas vadītājs **Ainārs Amantovs**

Valsts atbalsts lauksaimniecībai 2007. gadam

Lūdzu izvērtēt valsts atbalsta nepieciešamību savās saimniecībās. Pieteikšanās termiņi uz atsevišķām aktivitātēm patiešām ir īsi – jādama un jārikojas ātri. Īss ieskats subsīdiju programmā:

- **Atbalsts lauksaimniecības zemju ielabošanai.** Mērķi:
  - a) augsnes kartēšana (barības vielu un augsnes skābuma noteikšana),
  - b) meliorācijas sistēmu rekonstrukcija.Subsīdiju apjoms: 40% no izmaksām, pieteikšanās termiņš 2007. gada 1.marts.

- **Atbalsts lopkopības attīstībai:**

Par pārraudzībā esošu govi – Ls 34,00, iesniegums līdz 30.aprīlim.

Par pārbaudāmā bulļa meitu – Ls 50, 00, iesniegums līdz 30.aprīlim.

Par pārraudzībā esošām tīršķirnes zīdītājgovīm un telēm, kas vecākas par 12 mēnešiem – Ls 50,00, iesnieguma termiņš – 10.aprīlis.

Par pārraudzībā esošām, vismaz pirmās pakāpes krustojuma zīdītājgovīm un telēm, kas vecākas par 12 mēnešiem – Ls 30,00, iesnieguma termiņš – 10.aprīlis.

Par novērtētu aitu māti un jaunaitiņu – iesnieguma termiņš 30.aprīlis

- **Atbalsts augkopībā:**

Ilggadīgo stādījumu un dārzeņu integrētai audzēšanai.

- **Atbalsts investīciju veicināšanai lauksaimniecībā:**

Daļēja kredītprocentu dzēšanai, tehnikas iegādei (25 % no vērtības), iesniegumu termiņš – 1.aprīlis.

• **Šķirnes dzīvnieku iegāde no šķirnes dzīvnieku audzētājiem Latvijā, kā arī no ārzemēm.**

Šī ir īsa un nepilnīga informācija, taču sīkāk ar noteikumiem un pārējiem atbalsta veidiem var iepazīties ZM mājas lapā, pie lauksaimniecības darba organizatores, kā arī laipni aicināti uz Lauku konsultāciju biroja semināru, kas notiks **Jaunpiebalgā 14.martā.**

Materiālu sagatavoja lauksaimniecības darba organizatore
Maija Ķīkere

ZEMNIEKIEM

• **14.martā plkst. 10:00 pagasta zālē** seminārs par valsts un ES atbalstu lauksaimniecībā 2007. gadā. Ieņēmumu dienesta pārstāvis stāstīs par jaunāko likumdošanu.

• **27.martā plkst. 10:00 pagasta zālē** informatīva sa-
nāksme bioloģiskajiem lauksaimniekiem: runāsim par sēklu atļaujām, par bioloģiskās lauksaimniecības produkcijas nepie-

Apdrošināšanas akciju sabiedrība „Balva”

ir apdrošināšana drošībai un dzīves nepieciešamībai.

Ikvienam no mums pieder kāds īpašums, sadzīves mantas, transports, tehnika, mājdzīvnieki. Mūs sarūgtinātu, to zaudējot ugunsgrēka, dabas stihijas, avārijas vai citu nelaimju rezultātā, kā arī citu ļaunprātīgas rīcības dēļ.

Tad nāk palīgā apdrošinātāji, piedāvājot slēgt apdrošināšanas līgumus.

Vislielākos postījumus īpašumam nodara uguns, tādēļ apdrošināšana pret ugunsnelaimēm ir pati nepieciešamākā. Papildus šim pamatriskam AAS „Balva” piedāvā apdrošināties pret dabas stihijās izraisītām bojātām vērtībām. Inženierkomunikāciju sistēmu avārijām, trešo personu prettiesisku rīcību – zādzību, vandalismu.

Klienta vēlmes apdrošinātājam ir ļoti svarīgas. Tāpēc tiek meklēta individuāla pieeja, jo vajadzības un iespējas ir dažādas.

Visos apdrošināšanas gadījumos svarīgi ir izvēlēties pareizo apdrošināšanas summu, noteikt īpašuma vērtību.

Apdrošināšanas atlīdzības saņemšanai nepieciešama apdrošināšanas ņēmēja precīza un ātra rīcība. Jāizsauc palīdzības vai faktu konstatējošie dienesti – ugunsdzēsēji, policija, avāriju dienesti, kas noteiks atgadījuma iemeslus, zaudējumus. Nekavējoties jāinformē apdrošinātājs.

AAS „Balva” Jaunpiebalgas pagastā, Rūpniecības ielā 2, (doktorāta telpās) 2. stāvā katru darba dienu no plkst. 9.00 līdz 13.00 palīdzēs apdrošināt transporta obligāto apdrošināšanu „OCTA” un „KASKO”, kā arī pārējos veidus. Ir klientiem izdevīgi tarifi.

Jums pieejamākie AAS „Balva” apdrošināšanas speciālisti:

Ausma Bružēvica, tel. 4162318;

Iveta Briede, tel. 4165383; 4162318;

Ausma Ceple, tel. 4162404, Jaunpiebalgā, Gaujas ielā 27A- 12. Sargāsim sevi, apdrošināsimies Jaunpiebalgā, šeit un tagad!

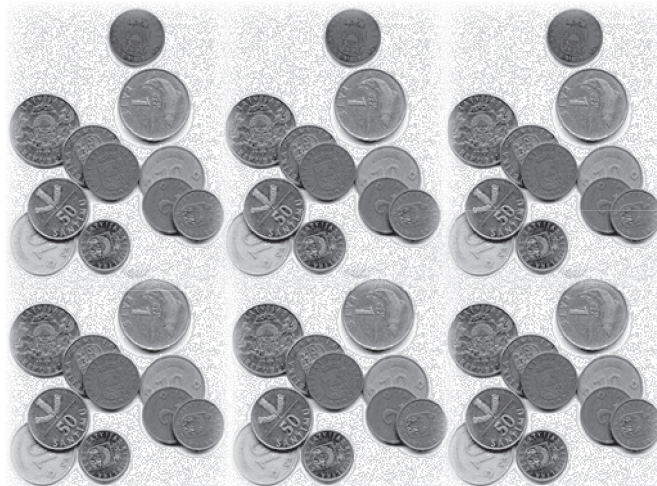
Ausma Ceple, AAS „Balva” aģente

Zeķes

- Ja zeķi apvelk uz kreiso pusi, tad būs laimīga diena.
- Ziemā zeķēm kreisās puses vajak uz virsu vilkt, jo tad kājas nesalst.
- Kam caura zeķe, tam maz naudas.
- Vienai kājai jāvalkā zeķe ačgāni, tad vīrs būs bagāts.
- Zeķi vajak lāpīt jaunā mēnesī, tad neplīst.
- Zeķi nevajak lāpīt uz kājas, tad visu ātri aizmirst.
- Ja kreisajai kājai zeķe nobrūk, tad kāds aprunā.

Nauda

- Ja atrodot naudu, tā neesot jāizdod, jo tā esot laimes nauda.
- Pirmo naudu saņemot – jāapspļauda, lai vairāk laimējas naudu saņemt.
- Ja nav nemaz naudas kabatā, tad suņi klūp virsū.
- Ja cilvēka dzīves svinīgos brīžos (kristībās, iesvētīšanā un laulībās) tur naudu klāt, tad visu mūžu būs naudas diezgan.
- Pirmā nauda jaunā makā jāapspļauj, tad bagātība vairosies.
- Ja grib, lai nauda no maka neizkrīt, tad vienmēr vienu gabalu vajak turēt makā.
- Kad naudas maks nokrīt, tad naudu dabūs.

*Tu esi brīnums, cilvēk!
Tu un tava dzīve – brīnums,
Kas grezno zemi īsu laiku sprīdi,
Ko mēs par mūžu saucam.*

(D. Avotiņa)

60

Guntis Titans

30.03.1947. Kalna Variņi

65

Uldis Baklāns

25.03.1942. Gulbji

Edīte Dzelzkalēja

16.03.1942. Meža iela 1

Aina Eihmane

29.03.1942. Kalna iela 4

Jānis Knāķis

08.03.1942. Jaunmauragi

Ārija Rubene

21.03.1942.

Emīla Dārziņa iela 32

70

Jezups Cercins

14.03.1937. Lejas Tirznieki

75

Vija Ābelniece

30.03.1932. Vecbutlēri

Mirdza Beķere

18.03.1932. Druvnieki

Jānis Ķiņķeris

07.03.1932. Gaujas iela 6-7

80

Marta Ērgle

09.03.1927. Lejas Butlēri

Ilga Antonija Ķiķere

27.03.1927. Vecviekšeles

Malvīne Mazgalviņa

02.03.1927. Dārza iela 4-15

Nelliņa Vilciņa

23.03.1927. Gaujas iela 33-7

85

Velta Jurjāne

03.03.1922. Jaunskanuļi

91

Natālija Pakule

08.03.1916. Kalna iela 8

Apsveicam marta jubilārus!

Pasākumi Jaunpiebalgas

kultūras namā

10.03. - plkst.18.00

Mūzikas un mākslas skolas 20 gadu jubilejas koncerts.

17.03. - plkst.18.00

Vokālistu konkurss "Mēs tiksimies martā"

Pēc koncerta balle - groziņvakars.

Ieejas biļete uz koncertu - 0,50 Ls

uz balli - 1,50 Ls

23.03. - plkst 21.00

Diskotēka kopā ar Ladybird

Ieejas biļete - 2 Ls

08.04.

Lieldienu jampadracis

Jaunpiebalgas jauktā kora jubilejas koncerts

Balle - groziņvakars (sekojiet reklāmai)

PAZIŅOJUMI

2007.gada 6. martā

pagasta padomes telpās

Gaujas ielā 4

pieņems iedzīvotājus VID Cēsu nodaļas darbinieki

par deklarāciju aizpildīšanu.

*****

Pārdod „NOKIA 6060” par Ls 40. – Zvanīt 22498705

*****

Vetārste A.Mackeviča gaidīs jūsu zvanus un uzklausīs
10.,11. un 24., 25. martā. Tālr. 29409709

**Policijas statistiskā informācija
par notikumiem
Jaunpiebalgas pagasta teritorijā
2006.gadā**

Elektroniskā notikumu žurnālā (ENŽ) 2006.gadā par pārkāpumiem Jaunpiebalgas pagasta teritorijā tika reģistrēti 46 iesniegumi (2005.gadā – 28 iesniegumi) un izskatīti 55 pie Cēsu rajona policijas pārvaldes sekretāres reģistrētie iesniegumi (2004.gadā – 48). Uzsākti kriminālprocesi 34 krimināllietās (2005. gadā – 14), un 12 gadījumos pieņemts lēmums par atteikšanos ierosināt krimināllietu (2005.gadā – 15).

2006.gadā personīgi tiku sastādījis 103 administratīvā pārkāpuma protokolus, tai skaitā 36 – par ceļu satiksmes noteikumu neievērošanu, 2005. gadā – 71, tai skaitā CSN– 15.

Kopumā Vecpiebalgas policijas iecirknis 2006. gadā izskatījis 135 reģistrētos iesniegumus (2005. gadā – 156); ierosināta 71 krimināllietā (2005- 61), izskatīti 157 pie sekretāres reģistrētie iesniegumi (2005. gadā- 187), sastādīti 269 administratīvie protokoli (2005.gadā - 294).

Informāciju sniedz: Cēsu rajona policijas pārvaldes
Kārtības policijas biroja
2. nodaļas 3. iecirkņa inspektors **R.Kalašinskis**
Tālr. **4107899; 26105818**
Policijas dežurdaļas tālr. **4101202**

Atgādinājums

Jaunpiebalgas pagasta padome saka paldies visiem nekustamā īpašuma nodokļa maksātājiem par savlaicīgu un precīzu maksas termiņu ievērošanu. Plāns pildījies labi. Ceram arī, ka tie, kuri aizkavējušies, to izdarīs tuvākajā laikā.

Pagasta padome vienlaicīgi uzaicina nodokļu maksātājus saņemt aprēķinus par 2007. gadu.

Pateicības

Sakām mīlu paldies visiem - Jaunpiebalgas pagasta padomes darbiniekiem un „Lejas Jaunskrāģu” kolektīvam par līdzjūtību un palīdzību, pavadot Staņislavu Loginu uz smilšu kalniņu.

Valentīna un Valda Seržantes

Kultūras un izglītības komiteja sveic **Piebalgas pamatskolas un Jaunpiebalgas** vidusskolas pedagogus un skolēnus, pārciešot pagaidu grūtības, veiksmīgi nokārtojot Valsts noteikto pārbaudi, tā saukto,- akreditāciju.

*Nāks jaunas dienas un pavasari,
Bites jasmīnos medu sūks,
Ziedu un rūpju vidū
Tavs mūžs kādā zvaigznē atstarosies.*

**Uz balto kapu kalnu aizvadīti
Lidija Rusova 59 gadu vecumā,
Anna Dzelzkalēja 97 gadu vecumā,
Roberts Posse 64 gadu vecumā,
Staņislavs Logins 79 gadu vecumā.**

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem!

JAUNPIEBALGAS PAGASTA PAŠVALDĪBAS IZDEVUMS

Redakcija: **Zane Althabere** tālr. 4162437 (darbā), 26345624 (mob.)

Vēsma Johansone tālr. 4162582 (mājās),
26615072 (mob.), e-pasts biblio@jvdc.edu.lv.

Mājas lapas adrese <http://www.jaunpiebalga.lv>

Par skaitļu un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors.

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsauce ir obligāta.

Iespēsts SIA “Madonas poligrāfists”.